

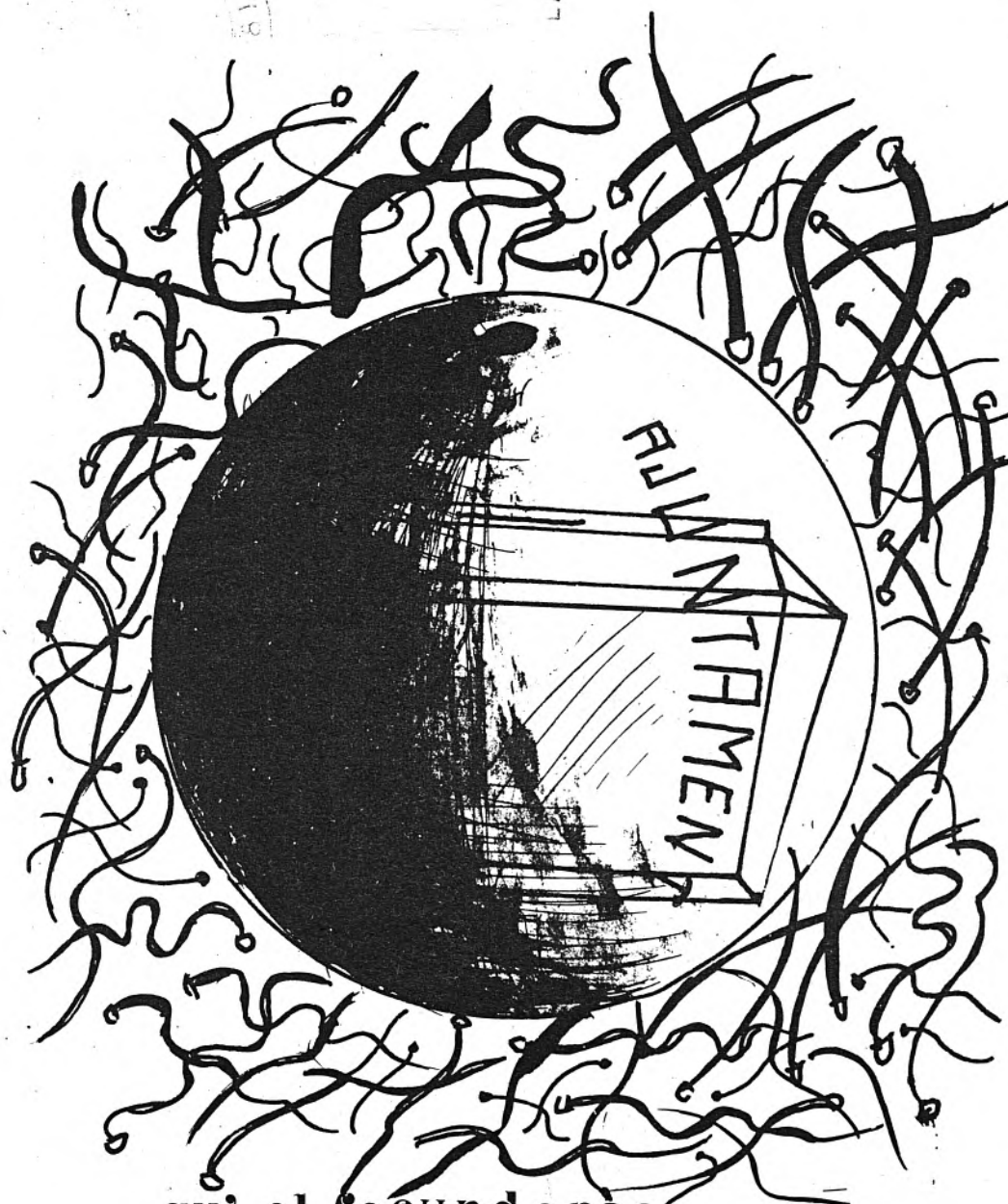
CAP

VERMELL

Nº 28

Capdepera-Cala Rajada

Abril 83

qui el fecundara?

ELECCIONS MUNICIPALS

AQUESTS SÓN ELS CANDIDATS

PARTIT SOCIALISTA OBRER

Marcelino López Sirer (indep.)
 Jaume Juan Mayol (PSOE)
 Catalina Moyà Moll (PSOE)
 Antoni J. Muntaner Pomar (PSOE)
 Bonfiacio López Alvarez (indep.)
 Federic D. Alou Alorda (indep.)
 Joan Massanet Nebot (PSOE)
 Francisca Garau Bibiloni (PSOE)
 Maria Fernández Monserrat (PSOE)
 Antoni Llull Sureda (PSOE)
 Manuel Gacio Caerro (PSOE)
 Jesús Sánchez Grillo (PSOE)
 Pedro Alzina Flaquer (PSOE)
 Esteve Gómez-Quintero Colom (PSOE)
 Sebastià Gayà Gelabert (PSOE)

PARTIT COMUNISTA DE LES ILLES

Pere Nadal Mestre (PC)
 Pep Fuster Alzina (indep.)
 Joan Manuel Rosa González (indep.)
 Deogracias Castellanos Castilla (PC)
 Gonzalo E. Lloret Sancho (PC)
 Felip Esteva Castro (indep.)
 Jaume Alzamora Blanes (indep.)
 Jesús García Benítez (PC)
 Amador A. Monillo Diéguez (PC)
 Félix Flores Benegas (indep.)
 Pedro Osuna Rodríguez (PC)
 Joan Espiritusanto Marquès (indep.)
 Gabino Sánchez Mesonero (PC)
 José Cebrián Adán (indep.)

ALIANZA POPULAR

Jaume Bonnín Fuster (AP)
 Miquel Gomis Sansó (AP)
 Joan Sancho Juan (AP)
 Joan Garau Flaquer (AP)
 Pere Llabata Sancho (AP)
 Agustina Quiles Guirado (AP)
 Felipe Cardiel Martín (AP)
 José Manuel García Pellicer (AP)
 Miquel Sureda Vives (AP)
 Salvador Bordoy Moll (AP)
 Bartomeu Mayol Serra (AP)
 Joaquín Martín Valenciano (AP)
 Joan Pons Llinàs (AP)
 Bartomeu Moll Ferrer (AP)
 Jaume Gelabert Vaquer (AP)

UNIÓ MALLORQUINA

Joan Pascual Amorós (UM)
 Toni Bonet Ribes (UM)
 Toni Moll Sureda (UM)
 Miquel Sirer Garau (UM)
 Pep A. Gallego Méndez (UM)
 Miquel Vaquer Flaquer (UM)
 Miquel Ferrer Esteva (UM)
 Gabriel Dalmau Tauler (UM)
 Lluís Nebot Massanet (UM)
 Pedro Arévalo Flaquer (UM)
 Guillem Danús Servera (UM)
 Pere Melis Garau (UM)
 Antoni Alcover Femenies (UM)
 Josep Terrassa Prats (UM)

LLISTA AUTÓNOMA DE CAPDEPERA

Francesc J. Terrassa Femenies
 Jeroni Juan Siquier
 Joan Fernández Espiritusanto
 Pere Forteza Melis
 Llorenç Alzina Nebot
 Maria del Carme Fuster Alzina
 Sebastià Julià Flaquer
 Sebastià Garau Yern
 Gabriel Alzina Rigo
 Sebastià Adrover Perelló
 Andreu Gutiérrez Lliteres
 Lluís Russo Llobet
 Llorenç Tous Morey
 Gabriel Flaquer Pellicer
 Joana Terrassa Femenies

LL O C S D E V E N D A :

- Els dos estancs de Capdepera.
- Llibreria l'Orient.
- Llibreria Escolar.
- Llibreria Cala Rajada.
- Llibreria Quart Creixent. Ciutat.

PARLEN ELS CAPS DE LLISTA

A la fi han sortit les llistes.

Amb honroses excepcions, però el poble ha anat ple de notícies de dimissions, cessaments, caps de llista que duraven un parells d'hores, trànsfugues cercant el lloc millor, amenaces de impugnació, oferiments incondicionals, dubtes, intents de persuasió, casi de tot.

Esperem que tot vagi bé per al poble.

Aquí teniu les opinions dels caps de llista; com podeu comprovar no és bo de fer trobar diferències grosses en les paraules, ja veurem si els fets concorden.

JOAN PASCUAL AMORÓS

L'AGULLA

Perteneix al problema urbanístic del poble. Noltros volem un urbanisme que respecti l'ecologia i doni capacitat econòmica. Urbanisme controlat. Voldríem que fos del poble, però l'Agulla és una propietat privada, s'ha de negociar amb el propietari i el poble ha de comprar lo que pugui.

SANEJAMENT

La paperassa dels sanejament de Capdepera està pràcticament a punt. Esperam que les obres es puguin subhastar dins pocs mesos. La nostra obligació serà la vigilància, la qualitat i la rapidesa. És urgent la necessitat d'una depuradora perquè les aigües brutes no vagin a la mar i a les platges. Mos hi dedicarem amb cos i ànima.

CASTELL

Esperam que molt prest sigui propietat del poble. A partir d'aquí, reparar els llocs més danyats, que no tenguem la desgràcia de que mos caigui res. Hi ha un estudi fet pel Consell que mos podria servir.

CULTURA

Tota la gent que tengui ganes de fer feina, idees, cultura per al poble, noltros la volem ajudar econòmicament, moralment i personalment. També a les entitats i associacions.

OBJECTIU PRIORITARI DEL PARTIT

El nostro és un partit completament autonòmic, mallorquí; i també a Capdepera tenim autonomia, feim el nostro programa.

És fonamental tenir un grup de cara al municipi amb capacitat de fer feina i decidit a fer el màxim possible damunt l'Ajuntament.

DIUEN QUE LA U.M. LOCAL ÉS UN PARTIT

FET A LA MIDA D'EN "RIÑON"

La UM és un partit nascut per defensar l'autonomia mallorquina i no té cap carisme personal. Vol la comunitat autònoma. Volem la bona convivència i unió entre tots els membres del Consistori, per això la nostra campanya no serà agressiva ni d'enfrontaments personals.

MARCELINO LOPEZ SIRER

L'AGULLA

És un tema molt problemàtic. El nostre enfocament és ecològic.

Quedi ben clar que no volem anar contra els drets de ningú, no tenim cap animadversió.

Pensam que és un tresor per a tot el poble i intentarem que quedi verge, així com està.

SANEJAMENT

Volem promocionar molt la neteja dels carrers, que la gent senti el poble com a cosa seva. Estimular la col.laboració de tots. També que les fatxades de les cases, els hotels, estiguin lo millor possible.

El problema de les aigües és molt difícil: s'hi mescla l'economia. Farem lo que estigui en les nostres mans perquè es faci una depuradora. A Capdepera és indispensable. Estudiarem la forma més adequada perquè no incideixi massa damunt la butxaca del poble. També hi ha lo dels tubos dins la mar...

CASTELL

Completament decidits a que perteneixi al poble. Es tracta d'adecentar-lo; és una joia artística que fins ara ha estat descuidada. No sabem l'estat actual de les gestions.

Es tracta de fer una promoció artística i turística.

CULTURA

Ja hi ha una comissió que actua, és l'entitat que té més, crèdit actualment. Volem cultura en tots els rams.

Obrir la casa de cultura, posar-hi una persona, i donar-li la màxima efectivitat: exposicions concursos, art...

També és necessària una biblioteca a Cala Rajada. No podem prometre, però farem tot lo possible.

Ampliar el grup escolar de Cala Rajada.

OBJECTIU PRIORITARI DEL PARTIT

Lo de l'Agulla, però tenint en compte les premisses dites abans. No es tracta de lesionar res, però damunt els interessos particulars hi ha els del poble.

També les aigües brutes.

NO TE SENTS COM EL DARRER PAPER DE LA COMÈDIA DESPRÉS QUE EL PSOE HA OFERIT EL CAP DE LLISTA A MIG POBLE?

Molt subtil i molt humanitària aquesta pregunta.

Com que jo no tenc interessos personals, particulars, ho faig per acte de servici, ajuda a les persones senzilles. Les persones poderoses ja tenen el seu grup, els qui defensen els seus interessos. Jo em sent inclinat als més menesterosos, als més senzills, als menys intel.ligents. Vull ajudar al poble.

Això sí, si som útil; dins les meves possibilitats.

Vull saludar el poble, ell és el qui ha de decidir i triar; també vull expressar el meu respecte a tots els altres candidats.

PERE NADAL MESTRE

No volem prometre res, no mos han de tornar donar una passada...

L'AGULLA

Sempre hem defensat que no s'urbanitzi al cent per cent. Que quedi verge. Ja ho veurem com quedarà...

SANEJAMENT

Nosaltres trobam que la recollida dels fems és molt deficient.

Esperam que el mes de maig es faci la subhasta de la canalització de les aigües de Capdepera. Tot és a Madrid i el batle diu que prestarrubirà.

Els emissaris submarins són molt deficientes: tots van a la mar sense depuradores i moltes cases hi tiren directament la brutor sense fosses sèptiques.

També la neteja del bosc mos preocupa, està fet un femer.

Un altre punt en el que volem que es treballi és en el de la inspecció dels establiments comercials, en el seu aspecte sanitari.

CASTELL

Pareix que no estarem molt de temps a que sigui del poble. Mos costarà car, però el poble ho vol. Els

propietaris l'haurien d'haver regalat ja que de fet no el conserven. Mos pot servir per fer-hi actes culturals.

Volem proposar la creació d'una Reigoria per a la Joventut.

CULTURA

Hi ha molt que fer també.

Tenim pensada una biblioteca a Capdepera i una a Cala Rajada. Balls folklòrics dins el Castell. Festivals de rock.

Arreglar les torres de defensa i talaies.

Ja hi ha unes realitats: balls, grups. Nosaltres volem lluitar molt per la cultura. Més pressupost per les festes del Carme i Sant Bartomeu. La festa de St. Roc hauria d'esser més dels hotelers.

També mos preocupa que hi hagi parcs per jugar els nins tant a Capdepera com a Cala Rajada.

El deport no es redueix al futbol, fomentar els altres deportes.

OBJECTIU PRIORITARI DEL PARTIT

L'urbanització de l'Agulla, de cap manera.

Els bars de les platges els hauria de dur l'Ajuntament.

QUÈ EN TÉ DE COMUNISTA AQUESTA CANDIDATURA?

Hi ha independents a la llista perquè han vist que aquesta és l'única candidatura d'esquerres.

Volem unes vivendes socials a Capdepera.

No tenim interessos creats i volem lluitar pel poble. Lluitarem per tot lo que sigui popular.

Alianza Popular

JAUME BONNIN FUSTER

Jo vos diré la meva opinió,
però potser que el Partit llavors
faci alguna matització.

L'AGULLA

Una platja molt guapa i molt
bona per a banyar-s'hi.

En decisions greus, grosses,
s'ha de conèixer l'opinió de la majoria
del poble. En coses que llavors no
es poden rectificar no es pot prescindir
de lo que pensa el poble, si és
necessari s'ha de fer un referendun
local. No es poden fer les coses per
capritxada.

El meu gust seria deixar-la així
com està, però no s'ha de mirar el
gust d'una sola persona.

SANEJAMENT

Un dels problemes que més preocu-
pen.

No vull prometre res. És una
llàstima que ja no estigui fet, de
totes les maneres s'haurà de fer.

Cercar el sistema més factible;
supòs que si no s'ha fet és que hi
deu haver problemes molt grossos...
Son Macià en té...

CASTELL

Sí mentre no degolli el poble.
Si nos hem d'hipotecar per tota una
vida... Les coses han d'estar clares.

He sentit rumors, però per mi
no hi ha res...

Jo veuria bé que l'Ajuntament
es fés càrrec del manteniment.

CULTURA

És el sacrifici de dues dotzenes
de persones per organitzar-ho; de
fer feina per no res.

Fomentar que tothom qui tengui
ganes d'aprendre tengui un mestre.

Donar facilitats per fer coses.
Tenir medis tècnics (altaveus, etc.),
però no pagar ningú per actuar.

OBJECTIU PRIORITARI DEL PARTIT

Tot és negociable.

El qui no pot arribar a un diàleg
ha de quedar a ca seva. Jo tenc amics
a tots els partits. Si els 13 no llimam
les pressions de gent de defora farem
una guerra; serà un "dis-juntament".

SAPS QUE T'ACUSEN D'ESSER LA TAPADORA D'ES MALETER I D'EN BALAGUER?

Ja hi ha hagut arròs abans de
començar...

No som tapadora de ningú, ni
de la meva filla ni la meva dona i
manco dels altres. Que hi pot haver
pressions..., una retirada a temps
pot esser una victòria. Jo no començaré
amb una renúncia firmada com en altres
partits s'ha fet.

No tenc per què esser la tapadora
de ningú. Si encara hi hagués qualche
cosa que guanyar...

FRANCESC TERRASSA FEMENIES

L'AGULLA

El poble necessita el pinar com a zona verda. No podem menjar-nos més pinar. És la zona d'expansió de la platja, la font dels ingressos de tot el poble.

SANEJAMENT

Tot està fet, fins i tot les contribucions especials aprovades per l'Ajuntament i Hisenda. El nou Ajuntament haurà de controlar les obres.

CASTELL

Pareix que també només manquen petits tràmits. Si la Comissió Provincial d'Urbanisme aprova la modificació de l'estudi del Pla General de 1ª línia els propietaris del Castell el donaran a canvi de dos milions i mig de pessetes. Noltros volem que el Castell sigui del poble i farem feina per aconseguir-ho.

CULTURA

És una sort tenir al nostre costat persones que sempre s'han preocupat per la cultura; elles nos han fet el programa i confiam que nos ajudaran.

L'altra vegada que vàrem anar a l'Ajuntament hi anàrem com a perdedors i els dirigents en aquell moment creien que havíem d'anar allà per fer de oposició. Avui hi anam per fer feina tant si mos deixen com si no. És vergonyós que hi hagi regidors que només es preocupin d'anar a cobrar.

El 90% dels regidors no saben si existeixen les Normes Subsidiàries, ni què diuen, ni quines modificacions s'han fetes. Això és molt trist perquè pot perjudicar molta gent. Si hem de modificar res ho farem, però s'han d'aprovar per tenir un criteri per donar permisos.

OBJECTIU PRIORITARI DEL PARTIT

Bastants. En part continuar l'obra d'aquest Ajuntament. No ho ha fet tot malament. Sanejament. Fer una depuradora és de la màxima urgència. Ecologia.

Ajudar i potenciar la pesca. Atendre l'agricultura.

¿ÉS MOTIU SUFICIENT PER FER UN PARTIT LA POR DE QUE EL TURISME SE'N VAGI A L'AGULLA I DEIXI EL CARRER LEONOR SERVERA?

Pareix una pregunta feta per la UCD d'abans.

Encara que jo don més importància a lo ecològic, em vaig enfrontar amb la proposta d'En Balaguer amb motius econòmics perquè s'entengués.

Segueix mantenint que a Cala Rajada hi un nucli dedicat al turisme amb una infraestructura formada per petits negocis i petits comerciants, petites pensions que encara aguanten i són les que donaren vida a Cala Rajada. Aquí hi ha unes 5.000 places, si a l'Agulla en fan 3.000 de noves i modernes, en un moment de crisi rebrem els de Cala Rajada, perquè aquestes noves no seran dels calarajaders...

El partit no s'ha fet només per això, encara que jo a vegades crec que valdria la pena només per l'Agulla.

AMBULATORI Com ja vos havíem anunciat, el dia 23 de Març, dimecres, es va fer la inauguració oficial de l'Amulatori de Capdepera, a la Plaça del Sitjar. La gent el troba espaiós i còmode. Així mateix trobam que el podien haver inaugurat un dia i a una hora que el poble hi hagués pogut assistir. Per cert, just hi havia els regidors dels partits de centre... i "Cap Vermell".

CONFERENCIES El mes de Març, la Comissió de Cultura ha organitzat una conferència sobre "Com hem de conèixer la nostra història", a càrrec de la gabellina Isabel Moll; els assistents en quedaren molt satisfets.

El dia 25, en Josep Fuster Fortesa organitzà una xerrada-col·loqui sobre Parapsicologia. El conferenciant, "Zaide", llegí les cartes als assistents i alguns comentaris han corregut de boca en boca per tot el poble; inòmes ho sabia de les cartes?

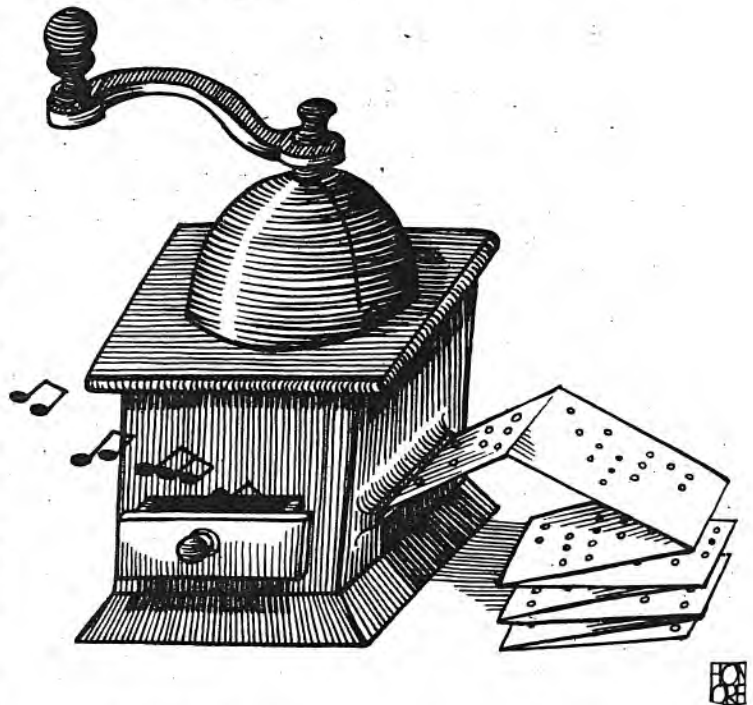
Prest hi haurà una taula rodona sobre els començos de la nostra llengua.

VELLS El diumenge 13 de Març, la Parròquia de Cala Rajada es vestí de festa per celebrar comunitàriament el sagrament de la Unció dels Malalts, amb més de cent vells. La festa i l'alegria crearen un ambient molt bo; Després de la funció de l'esglèsia passaren al saló i feren la xerradeta mentre la coca els feia caure en la temptació de deixar el règim per l'endemà. Es va parlar de la necessitat d'una espècie de Club per Vells, i es va recordar que a la Casa del Mar hi ha un local.

TIR Mentre els vells de Cala Rajada celbraven els molts anys de vida, un jove, a menys d'un quilòmetre de distància, es despedia sobtadament de la nostra societat pegant-se un tir als vint-i-quatre anys. Nomia José Maria Avial Bell.

MES FURTS Insistir en el tema dels delladres, un mes sí i l'altre també, ja resulta reiteratiu. Llamentablement, aquest és un motiu d'actualitat permanent. I ara, per afegitó, també alguns estrangers li han agafat gust a la cosa. Com si els del poble no bastassin!

CONCERTS La Banda de Música, endemés d'acompanyar les processons del "Encuentro", oferí un concert el dia de Pasqua a la Plaça dels Mariners. El dissabte, 9 d'Abril, la Coral "S'Alzinar" oferí un concert de primavera a l'Església de Capdepera; com a novetat la presentació de la solista Joana Colom; també hi participà la Banda de Música. Aquest mateix concert es repetí el diumenge dia 17 a l'Església de Cala Rajada.

EXCURSIONS La primavera convida a treure el nas. Els al·lots d'octau de "S'Alzinar" han visitat el sud d'Espanya, i els de tercer de BUP i segon de FP d'Artà han visitat Itàlia. Tots s'ho han passat molt bé. El grup d'excursions a peu també ha aprofitat el bon temps i ha pujat al Puig d'En Barruà, ha acampat tres dies a Coma-Sema (Orient) i ha pujat a la Serra de Sa Rateta. Ja es comença a parlar de l'acampada d'aquest estiu a Formentor.

SETMANA SANTA A les nostres parròquies aquestes celbracions tenen molt poc d'espectacle de cara a defora. A les funcions, molt concorregudes el Dijous y el Diumenge, s'han repartit uns texts que ajudaven a la participació i a la reflexió. Una novetat agradable ha estat la presència a les processons d'una banda de tambors i cornetes dirigida per N'Agustí Muñoz.

COM A MOSQUES Ja han comparegut els adolescents anglesos que cada any passen uns dies en el "Tucan". També com cada any, el carrer és un nívol de motos en totes direccions, renous, nins que aixequen les faldes a les anglesetes, petites exhibicions de balcó, etc... Pareix una sucursal de l'aljub de la Plaça de l'Orient.

BALL DE BOT Des del dia 13 d'Abril, i fins al 15 de Juliol, s'impartirà un curset de ball de bot. Les classes es donaran en el Saló Parroquial de Cala Rajada. Els dies de classe seran els dimecres i divendres de cada setmana, de 10 a 11 del vespres. El curs és gratuït. A ballar s'ha dit!

PER CARTA Devers catorze picapedrers s'han quedat en el "paro" sense indemnització, quan en Joan Massa-

net "Sabater" ha estat declarat inútil i ha dissolt la seva empresa de construcció. Els afectats han rebut la notícia per carta..., alguns n'han estat malalts.

L'ANGEL El dia convidava i L'Agulla s'ompli de gent. Molts nedaren i no hi faltaren ni l'arròs ni les panades. En el restaurant El Paraiso hi va actuar el conjunt "Carritx". Un dia de poble i família.

Les velles tampoc no se dormen, ompliren dos autocars i se n'anaren de rua.

NINGU Dimecres, 16 de Març, la Ràdio Balear d'Inca va entrevistar al Batle de Capdepera. L'emissora animava a telefonar i fer-li preguntes. No va telefonar ningú.

grumallons

¿PER QUÈ HA PASSAT AQUEST FRACAS EN EL CEMENTERI?

PERE MELIS (Regidor encarregat del cementeri):

Ha passat que el picapedrer que ha fet l'obra no és lo suficient mestre per fer una obra d'aquesta envergadura.

L'aparellador de l'Ajuntament, per falta de temps o no sé per què,

no se n'ha cuidat lo suficient perquè això no passàs.

No ha estat molt important, se pot esmenar: són bigues que aguanten més pes del que poden aguantar i alguns escaires mal fets.

Ha servit d'experiència per l'Ajuntament; perquè no se torni embarcar amb obres d'aquestes, sinó que ho doni per pressupost a una empresa més o manco solvent.

HEM FET AQUEST NÚMERO:

Joan Nebot Mateu Gili
 Mari-Germa Melis Tonyi García
 Joana Colom
 Jaume Fuster
 Biel Pérez
 Ani Muñoz
 M^a. Antònia Nadal
 Pep Terrassa
 Maria Vives
 Joan M. Rosa
 Margalida Rexach
 Gregori Mateu

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Bolletí de l'Obra Cultural Balear
 Capdepera-Cala Rajada
 ABRIL 1983

Carrer d'Es Port, 43 - CAPDEPERA
 Dipòsit Legal: P.M. 497/80

Imprimeix: Apóstol y Civilizador, Petra.

- PODRIEM COMENÇAR PARLANT DE LA VOSTRA REVISTA, DE LA ORIENTACIÓ EDITORIAL I POLITICA, LA TIRADA, ETC.

- "Geo" està al carrer des de l'any 76. Al principi era un "magazin" de la revista "Stern". Jo mateix, en aquell temps, era redactor de política exterior. Ara és una revista totalment independent. La tirada actual és de 450.000 exemplars. Solem tractar cinc o sis temes a cada número, relacionats, fonamentalment, amb l'home i el seu entorn: antropologia, geologia, zoologia, etc. La periodicitat és mensual. Després tenim el "Geo Special", en el que, d'una manera monogràfica, ens ocupam d'aquells temes que, per la seva extensió, no caben en el "Geo" normal. Així, hem dedicat aquestes monografies a New York, El Temps, Moscú, La Fotografia, i, recentment, a Mallorca. En preparació tenim números que estaran dedicats a Hamburg i a L'Espai.

-¿QUINS SÓN ELS CRITERIS QUE HEU SEGUIT PER DUR A TERME AQUEST TREBALL DAMUNT MALLORCA?

- A la redacció sempre discutim amb molt de deteniment els temes a tractar en el "Geo Special". Es tracta de pensar-ho bé.

El fet és que, un dia, no sé com, es va plantejar la possibilitat de fer un número dedicat a Mallorca. Amb Alexander Rauter, al qui vosaltres ja coneixeu, parlarem de reflexar amb la màxima fidelitat possible la realitat mallorquina. Pensarem que havíem d'anar més enllà de la realitat coneguda pel turisme de masses, endisant-nos en una altra Mallorca que és molt més que tot això. D'aquí que ho titulàssim "Una terra darrera les bambolines". El resultat ja el coneixeu.

- EVIDENTMENT, ALEXANDER RAUTER ÉS UN PROFUND CONEIXEDOR DE L'ILLA, I DE CALA RAJADA EN PARTICULAR. ¿SEGUIU SEMPRE AQUEST CRITERI EN ELS VOSTRES TREBALLS?

- Efectivament. Procuram que el tema central sigui desenrotllat per una persona que visqui en el lloc del que es parla. Així ho ferem també amb el número dedicat a N.York. Igualment amb Moscú, on el tema principal el va escriure Sergei Jevtuschenko.

No hi ha dubte que, el número extraordinari que la revista alemanya "GEO" ha dedicat recentment a Mallorca, ha constituït una grata sorpresa. Acostumats com estam a les visions parcials, tòpiques i folkloristes que de la nostra Illa es donen sovint, és d'agrair que, per una vegada s'intenti anar una mica més enllà del ciment que envolta la nostra ribera.

Aprofitant la presència a Cala Gat, del Cap de Redacció de "GEO", hem mantengut amb PETER O. EBEL, una agradable conversació que, començant per Mallorca, ha derivat fins al tema de l'equilibri mundial.

- DES D'AQUEST CONEIXEMENT DE MALLORCA QUE HEU DEMOSTRAT, ¿PENSAU QUE, DEGUT AL TURISME, HEM FET EXCESSIVES CONCESSIONS EN EL TERRENY DE L'URBANISME?

- Jo no puc posarme en contra d'un determinat desenvolupament urbanístic de l'Illa de Mallorca. Pens que són els mallorquins els qui han de decidir el que és més convenient per a ells mateixos.

- ELS MALLORQUINS, POTSER, ENS MIRAM ELS ALEMANYS COM A UN POSSIBLE FONT D'INGRESSOS, SIMPLEMENT. ¿COM MIREN ELS ALEMANYS ALS MALLORQUINS? ¿PENSAU QUE ENS CONEIXEM PROU BÉ, ELS UNS ALS ALTRES?

- Al respecte, no cal fer-se excessives il·lusions. Constituïm dos mons a part, separats, amb diferències molt acusades. Normalment, la gent que ve a Mallorca, ho fa exclusivament per a descansar, fugint de llurs problemes. Hi pot haver qualque excepció de gent interessada en conèixer la realitat d'aquest poble. Però, insistesc, es tracta d'excepcions.

- DE TOTES MANERES, ELS ALEMANYS QUE HAN FIXAT LA SEVA RESIDÈNCIA ENTRE NOSALTRES, PENSAM QUE HO HAN FET SENSE TRAUMES. INCLÛS ES DONA EL CAS DE BAS-TANTS DE MATRIMONIS MIXTES...

- Crec que es tracta de xifres gens significatives en relació a la població total de Alemanya, encara que puguin tenir un valor relatiu a nivell vostre.

- ESSENT COM SOM DOS POBLES TAN DISTINTS, ¿COM EXPLICARIEU LES EXCEL·LENTS RELACIONS ENTRE ELS DOS ESTATS?

- És cert que, per part d'Alemanya, existeix una molt bona predisposició

envers d'Espanya. I això, crec que és degut a la distància que ens separa. Pentura si fossim veinats, les relacions serien més problemàtiques. Quan hi ha fronteres comuns, Espanya-França, França-Alemanya, etc., les relacions es fan difícils. Així mateix, les produccions d'Alemanya i Espanya són complementàries i no es fan mal.

- LA CRISI ECONÒMICA ESTÀ SOSCAVANT ELS FONAMENTS DE LA UNITAT EUROPEA. DE REBOT, ESPANYA, UNA VEGADA MÉS, EN PAGA LES CONSEQÜÈNCIES. ¿CREIS QUE ES POT SEGUIR CONFIAENT EN UNA EUROPA POLITICAMENT UNIDA I AMB LA PARTICIPACIÓ ESPANYOLA?

- No es pot pensar en un mapa d'Europa sense Espanya. Espanya és Europa. Hi ha problemes per resoldre, però es poden superar.

El període d'aïllament polític espanyol, degut a la Dictadura, ha estat massa llarg i, ara, el terreny és mal de recuperar. De totes maneres, ara que Espanya està en el bon camí de la democràcia, cal tenir esperança en el futur,

- ¿COM ES PODEN CONJUGAR UNA VISIÓ EUROPEISTA, AMB UN RESPECTE ESCRUPOLOS A LES NACIONS I, FINS I TOT, A LES MINORIES ÈTNiques?

- Això no ha d'ésser un obstacle. És important respectar, sí, la idiosincràsia dels distints pobles, però, el que és més important és tenir objectius comuns. Pens que a Espanya, com ha passat a França, com a reacció enfront d'un centralisme autoritari, els distints pobles tendeixen a la disgregació. A Alemanya també hi ha unes diferències importants i que, després de la guerra, varen ésser resoltes mitjançant l'organització federal de l'Estat.

Les autonomies, com en en el cas espanyol, al temps que defensen els interessos particulars, no poden oblidar els problemes que són comuns a tot l'Estat, i han d'ajudar a la seva resolució.

- ¿NO CREIS QUE L'EUROPA OCCIDENTAL ESTÀ PERDENT PODER DE DECISIÓ EN FAVOR DELS ESTATS UNITS? PER ALTRA BANDA, LA QUASI TOTAL DEPENDÈNCIA ENERGÈTICA, ¿NO FA ENCARA MÉS VULNERABLE EL NOSTRE CONTINENT?

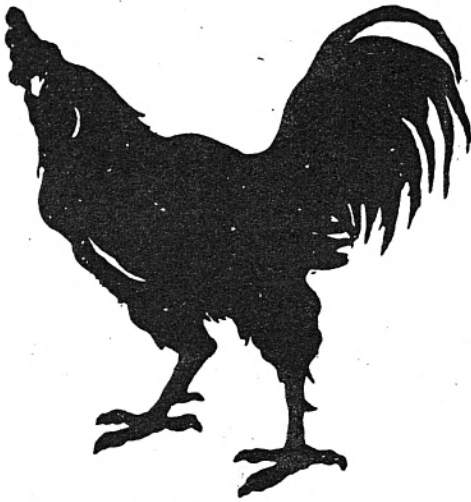
- Pens que Europa és prou rica, intel·lectualment, com per no mirar ni la seva defensa ni la seva supervivència amb por.

- ¿PENSAU QUE, SEGUINT LES TENDÈNCIES ACTUALS, LES NACIONS RIQUES SERAN CADA VEGADA MÉS RIQUES, I LES POBRES CADA VEGADA MÉS POBRES? ¿NO HI HA UN EXCES DE PROTECCIONISME ENTRE ELS DIRIGENTS DE LES GRANS POTÈNCIES?

- Un voldria tenir una resposta adequada, però és difícil. No hi dubte que tants d'anys de colonialisme han deixat als pobles colonitzats en tal inferioritat que, ara mateix, aquests pobles difícilment poden sortir de la seva pobresa ells totsols. Crec que és important que aquests pobles es retrobin a ells mateixos, que recuperin la seva identitat. Si nosaltres som capaços de mirar-los de igual a igual, i no com d'exploitadors a explotats, haurem donat una passa decisiva.

dècimes afuades

Des Pastor de Son Perdiu

*Es d'es Niko, En Rabassó,
En Xisco de Sa Central,
¿Vos agrada es personal?
¿Quin d'ells serà el guanyador?
¿Potser En Marce, a lo millor?
¿O aquell de Na Taconera?
Jo no se es poble que espera
de tan noble i bona gent.
Veurem si s'Ajuntament
no farà tanta plorera.*

per què ?

PER QUÈ només hi ha independents a
a les candidatures d'esquerra?

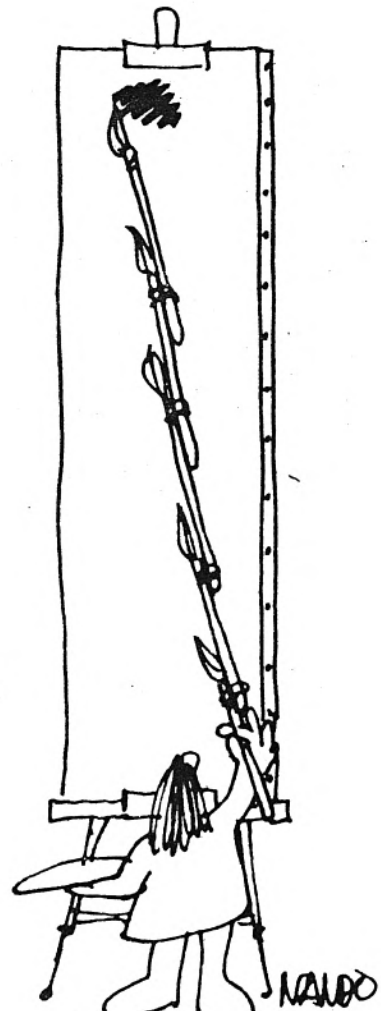
PER QUÈ deixen entrar els menors
a bars i sales de festa?

PER QUÈ quan es parla tant d'atur
una sola gestoria del nostre
terme arregla els papers
de més de cent estrangers
per explotar negocis aquí?

PER QUÈ serveix l'amidador de renous
que va comprar l'Ajuntament?

Jugaria
amb els teus cabells,
si el vespre
fos sincer,
miraria
els teus ulls,
si no les tapàs
una mentida,
te cridaria,
si sabés
que creus en mi.

Antònia

Joan Ravi

UN DEURE DE CIUTADANIA

Una vegada més el ciutadà té una cita ineludible amb la societat.

Una vegada més té un dret i, sobre tot, un deure indefugible que accomplir.

Una vegada més els ciutadans tenim l'obligança inqüestionable de dipositar el nostre vot a dins l'urna.

I contra aquest deure de ciutadania no hi valen justificacions, ni excuses, ni decepcions, ni escapolar-se amb la frase feta de: "Tanmateix tots fan el que volen".

Ja sabem que mai plou a gust de tots, però el que no podem fer són rogatives perquè no ploqui, correriem el risc de morir-nos de set. S'ha de votar.

Tenim l'obligació moral, social i política de votar.

Tenim un compromís contret amb la societat i no el podem vulnerar, ni refutar el seu joc establert si volem aprofitar-nos dels seus serveis.

S'ha de votar.

Sense mitges-tintes.

Sense dubtes.

Sense afuar als que són avui les contradiccions dels qui foren ahir. L'abstenció és deslligar-se d'una manera covarda de la societat i és una puntada de peu a les llibertats públiques i, per extensió, a les privades.

L'abstenció és negar-li al veïnat el crit que el qui s'absten és incapaç de donar.

Votar en blanc és una contradicció. Aquest vot sempre afavoreix aquells que mai votariem. Quan votam en blanc és per dubtes o per desenganys. Amb molta freqüència se'jm: "Jo aquests no els vot. S'altra vegada els vaig votar i m'han decepcionat. I tampoc votaré els altres perquè són de sempre els meus enemics. Votaré en blanc".

Idò aquest vot va a donar força precisament a aquests enemics, ja que el negam als amics.

És així de clar. No té volta de fulla. Dir el contrari són ganes de confondre i embullar la troca.

I sabem que molts s'hi viuen i s'hi engreixen embullant la troca, com les aranyes que embullen el fil per caçar incauts i cànids.

S'ha de votar.

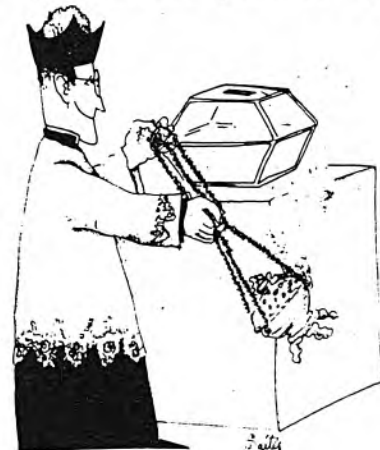
S'ha de votar, perquè votar és realitzar-se com a ciutadà.

I el vot ha d'esser clar, decidit i concret.

Un vot a una opció determinada, la que sigui, però sense boires ni calitges. Les mitges tintes no serveixen en el joc de la democràcia. La masteguen, la gasten i l'enrunen.

Sembla que a les properes eleccions en tendrem cinc d'opcions per escollir, la que més a to vagi amb la nostra forma que pensar: N'hi ha una a la dreta i una a l'esquerra, una més a la dreta i una més a l'esquerra; i, a més, una d'aperduada que encara no sabem ben bé lo que serà. Ja ho aclarirem en ser-hi prop.

Lo cert és que les eleccions municipals i autonòmiques són la manera que té la democràcia d'acostar el poder als ciutadans i, encara que el magnetisme del poder torç les voluntats i avorta els bons propòsits, entre tots sabrem elegir aquells homes que al llarg de la seva vida mos han demostrat que són incorruptibles pels doblers.

Els demòcrates de tota la vida sabem que la democràcia no és un valor per vendre, sinó un valor per viure, que no és una lletra de canvi, sinó la lletra de la nostra pròpia llibertat.

S'ha de votar.

S'ha de votar per accomplir el nostre deure de ciutadania.

materials per a la nostra història

PEP TERRASSA

ELS PRIMERS ANYS DE LA COMUNITAT METODISTA

E L S P R I M E R S A N Y S D E L A C O M U N I T A T M E T O D I S T A

La Comunitat Metodista de Capdepera s'organitza amb gran rapidesa. Les primeres trobades se fan per les festes de Nadal de 1878. El dia 3 de març de 1879 tenen, per primera vegada, culte. A principis d'abril es fa una primera llista de simpatitzants i col.laboradors que participen del culte; en consten 80. D. Bartomeu els anomena "probandos".

Durant un any, el Sr. Alou valora i classifica els membres de la Congregació. Consten els següents judicis: compleix com a membre; no pot complir degut a les moltes obligacions; té constància; poca constància; compleix amb poca constància perquè és jove; segueix a vegades els seus "deleites"; viu separat de Roma.

Ja des d'un primer moment, la propaganda evangèlica qüestionava de manera racional i emotiva la validesa dels dogmes catòlics. D. Bartomeu ens dóna a entendre que aquests "probandos" (uns 9) que viuen separats de Roma encara no són protestants, però ja han donat una gran passa.

Relació de membres entre els anys de 1879 i 1888:

Anys	1879	-80	-81	-82	-83	-84	-85	-86	-87	-88
Membres	80	63	64	57	54	43	?	?	?	32

L'assistència al culte és molt nombrosa; ja no hi caben dins la casa del carrer de Sant Pere. Les dades d'assistència durant els vuit primers diumenges de l'any 1880 són les següents:

Dium. dia (gener)	-4	11	18	25	(febrer)	1	8	15	22
Culte 10 hores	142	148	162	161		182	120	148	153
Escola Bíblica	100	98	131	127		40	59	124	148
Culte 19 hores	52	56	58	64		130	45	45	57

Les dades del diumenge 1 de febrer són més altes perquè hi havia el pastor i super-intendent Sr. Brown.

El dia 29 de febrer s'obria una nova capella a la casa nº 10 del carrer de Palma (davant l'església catòlica). Se'n cuiden En Toni Sanxo i En Serafí Nebot. El lloguer anual és de 160 reals.

A final d'any l'assistència al culte dels simpatitzants ha baixat un 50%; com a conseqüència desapareix la segona capella. El local es farà servir per escola i per a reunions d'evangelització.

Dins la Congregació Metodista hi ha una bona organització i disciplina. Amb la finalitat d'augmentar el control dels membres es fan petits grups anomenats classes. Al davant de cada classe hi ha un jove; Bartomeu Alou (25 anys), Serafí Nebot (26 anys), Antoni Sanxo (17 anys), Maria Alou (20 anys). He destacat aquestes dades perquè són els anys en que la gent jove passa pel turment i la tensió de l'adolescència; en què tenen lloc la majoria de les conversions polítiques i religioses; perquè són anys de lluites apassionades.

La idea de repartir els membres en classes sorgeix del fundador del metodisme: l'anglès John Wesley (1703-1791). Aquelles conversions en massa, en moments d'un fort histerisme que provoca l'apassionament dels pastors anglesos, havien d'ésser canalitzades de qualque manera. Com que no comptaven els seguidors d'En Wesley amb pastors suficients, organitzaven la gent de manera que ells mateixos es controlassin.

Els guies de classe no escatimen esforços perquè el procés evangelitzador vagi endavant. La tutela que exercien com a guies és molt paternalista. La intromissió no respecta el terreny personal i íntim. Així, un membre passa a "probanda" per haver comés adulteri (Novembre 1880).

El lloc de trobada per a les reunions de classe, seran: la capella del carrer de Sant Pere (Vila Nova), la casa nº 10 del carrer de Palma, i la casa nº 5 del carrer des Pou (Vila Roja).

Una bona part de les entrades econòmiques de la comunitat són donacions que es fan a les reunions de classe. El guia les contabilitza. Les dades són les següents:

Anys	1879	-80	-81	-82	-83	-84	-85	-86	-87	-88
Pessetes	127	170	224	217	189	163	?	?	148	138

Història de Capdepera

L'AMO EN JOAN "COLL", Joan Sancho Alzamora (1879-1956)

CAPITOL VII

En quan a la nostra història poques coses podem dir, perquè es troben pocs datos. No és que no en passin moltes i bones; tan moltes i tan grosses que la població no podia créixer. De deu anys nou el cens resultava amb dèficit, i d'aquest modo en lloc de tornar molts disminuïem. D'això parlaré ara.

Durant el primer segle, després de la Conquesta, els moros d'Alger, la terra africana més aprop de la nostra, estigueren quiets i no es movien per res. Però després, a les primeries del segle catorze, els senyors nobles del nostre regne es posaren a tenir-se enveja els uns als altres; es dividiren en dos bàndols, uns se deien Canamunts i els altres Canavalls.

Aquests dos bàndols se feien una guerra a mort fins allà on permetien la l'honradesa i la noblesa, de manera que "pecat d'amagat, tot perdonat", i en nom d'aquestes dues virtuts se cometien robos i assassinats i tota classe de crims i injustícies. Tot era discòrdia per Ciutat i pobles, per la muntanya i el pla. Fins i tot els bandejats també seguien un bàndol o l'altre, també eren dels Canamunts o Canavalls, segons les seves conveniències. I per això quan s'encontraven dues quadrilles d'una mateixa banda feien la fumada plegats, però en topar-se'n dues de contràries ja tenien la batalla armada i qui guanyava menjava.

Quan ho sabien a Ciutat uns n'estaven contents i els altres fellows, segons qui guanyava o perdia.

Els moros d'Alger ho sabien i se n'aprofitaven d'això de tal manera que armaven vertaderes esquadres per venir a robar per los pobles i cases de camp que estaven més prop de la vorera de mar. Tot los era bo: bestiar gros i petit, collites de grans i llegums, homes, dones i al.lots, no deixaven res per verd ni per sec; tot quant s'enduien era ganància.

Fins aquí no he vist cap història que digui que els moros fessin cap desembarcada a la nostra ribera. Els llibres no anomenen aquest poble més que en cròniques o descripcions. De Sóller, Valldemossa, Pollença i altres pobles treuen dates del temps i noms de capitans que investiren i defensaren aquestes poblacions. Les històries d'En Pi-Ferrer i Quadrado, d'En Dameto, d'En Campaner i altres ho diuen; i tots aquests pobles en fan festes commemoratives, però de Santanyí i Capdepera ningú en sap res, almanco no ho diuen. Ni tan sols en commemoram cap festa pel motiu de no tenir-ne notícies, però en canvi tenim uns monuments que, sense lletres ni números, parlen més clar i llampant que tots els llibres del món. Aquest monument són les murades i l'església del Castell. Són la nostra història i també haurien d'esser el nostre orgull i el sosteniment d'un amor molt gran a la nostra pàtria petita.

THE MOJAHEDIN ORGANIZATION OF IRAN

ORGANITZACIÓ DEL POBLE MODJAHEDIN DE L'IRAN

Els co.laboradors de l'organització del Poble Modjahedin a Göttingen, tenen una taula de llibres i propaganda de l'organització al menjador central de l'universitat. Ells són estudiants i, per motius de seguretat personal, no volen fer públic el seu nom en aquesta entrevista.

C.V. ¿QUINA SIGNIFICACIÓ TE LA PARAULA MODJAHEDIN?

Literalment, vol dir lluitador, però té el sentit polític de lluitador per el poble.

C.V. ¿COM DEFINIRIEU LA VOSTRA ORGANITZACIÓ MODJAHEDIN?

Es una organització política, però armada. El seu camp d'acció és la lluita contra el sistema polític imposat per Homeini.

C.V. ¿QUINA ÉS LA VOSTRA IDEOLOGIA POLITICA? ¿ÉS UNA IDEOLOGIA DE LLUITA PER UNA SOCIETAT MILLOR?

La nostra ideologia és l'Islam! Aquesta paraula no té traducció a una llengua occidental. Més o menys vol dir "abnegació". L'Islam és una tradició cultural, és l'existència politico-religiosa d'un poble, amb moltes de conseqüències per a l'història d'Occident. El fonament ideològic de l'Islam és el Coran, que és una recopilació de la paraula de Déu rebuda per Mahoma (+632), nascut a a Aràbia Saudí, el darrer profeta de Déu després de Jesucrist.

Segons el Coran, Déu és el fonament de tota l'existència de l'home, i per això també de la seva existència política. El vuitanta per cent del text del Coran són lleis. Nosaltres creim que aquestes lleis són el fonament per a un socialisme autèntic, que volen dur a la societat cap a un socialisme, i tan sols en ell poden ésser realitzades. L'Islam com a prolongació ideològica del Coran, està expressat en la paraula "TOHID", que vol significar un estat de la humanitat on les contra-

diccions en la mateixa persona, en les estructures socials, en la relació persona-societat, seran superades. Aquesta culminació de la societat humana és realitza en la Història a través de "TOKAMOL", que vol expressar l'evolució de la societat, el seu tirar endavant, de cap a la seva plenitud a través de concrets moments revolucionaris, els quals tenen una prolongació i projecció en el futur.

El musulmà, "el qui obeeix a Déu", pren part en "DJEHAADS", o lluita, que té una dimensió individual-interna i una altra social-externa.

"ALLAH, AIXECA ALS MODJAHEDIN PER SOBRE AQUELLS QUE TAN SOLS SEUEN" (Sure 4, Vers 95).

C.V. ¿QUINS OBJECTIUS POLITICS CONCRETES ES DESPRENEN D'AQUESTA IDEOLOGIA?

La nostra lluita nacionalista per el poble de l'Iran està integrada dintre d'un altre nivell de lluita ideològica a llarg termini, que preten l'eliminació de tota opressió i explotació dintre del món i, així, fer possible la igualtat, unió i germanor de tots els pobles del món.

Això suposa per l'Iran:

1) Superació de la contradicció entre interessos del nostre poble i interessos de les potències imperialistes. Aquesta és la contradicció més grossa del nostre temps. L'estratègia

de la P.M.O.I. és "lájuda a totes les organitzacions revolucionàries i alliberadores fora de la frontera de l'Iran, fins tenir un ferme front antiimperialista". La lluita armada és l'única manera possible de fer pressió política contra l'imperialisme, i això suposa la unió de les classes explotades, ja que no hi ha possibilitat de participació política.

2) Superació de la diferència entre classes socials. Els pagesos i treballadors han de pujar al poder.

"NOSALTRES HEM VOLGUT QUE AQUELLS QUE SON OPRIMITS ESDEVENGUIN DIRIGENTS I, AMB DRET, HEREUS DE LA TERRA" (Sure 28, Vers 5).

C.V. ¿QUINA HISTORIA TE L'ORGANITZACIO MODJAHEDIN?

La nostra organització va ésser fundada l'any 1965 per tres estudiants: Mohammed Hanif-Heshad, Said Mohsen i Ali-Asghar Badisadegan. La lluita armada era l'única resposta possible i evident per al poble davant la injustícia social i total repressió d'iniciatives polítiques en el règim del Schah. Ells varen començar la lluita armada per una societat sense injustícies ni terrorisme estatal, i ells entenien la pau com a justícia social i no com a l'ordre tirànic imposat per un emperador. No cal dir que aquesta petita guerrilla urbana va ésser combatuda amb ràbia. Varen ésser acusats de comunistes.

La revolució de Homeini, el 1979, és possible gràcies a la unió de diferents organitzacions revolucionàries: grups marxista-leninistes, juntament amb l'organització Modjahedin i altres organitzacions islàmiques. La P.M.O.I. ja és una organització de masses i, durant la revolució de Homeini, s'apodera d'un gran contingent d'armes de l'exèrcit del Schah, que després seran amagades com a patrimoni de l'organització.

Mentres tant la política de Homeini evolucionà de cap a un feudalisme religiós, on la classe religiosa dels Mohla esdevenen governants absoluts. Entre altres regressions socials, Homeini fa tancar universitaris (acusats d'imperialistes), i les dones han d'anar amb el cabell del cap, tapat. Però

Homeini manté, al igual que el Schah, una política imperialista i el capital d'una guerra fanàtica amb Irak. Rep ajuda militar de USA i Israel. Després, amb el partit comunista "Tude", i que esdevé espia seu, manté una relació indirecta amb la U.R.S.S., i així el seu poder guanya força militar definitiva.

Fins el 20-6-1981, la P.M.O.I. fa un treball de participació política. Setanta militants són assassinats o desapareixen. Aquest dia l'organització convoca una demostració contra Homeini. El resultat de l'agressió del grup de homeinistes armats, "Pastaran", és de quaranta morts. Des d'aquest moment la P.M.O.I. es fa clandestina i torna a la lluita armada. 60.000 militants són empresonats. El poble participa activament en la lluita i rep ajuda militar de la P.L.O. (Organització per a la lliberació de Palestina). Les antigues armes tornen a ésser necessitades.

El 20-6-1981. motiva l'aparició d'una secció ideològica a París. El nostre actual líder, Massoud Radjavi, juntament amb l'ex-President i dissident polític Barissad, creen un front de resistència política. Tenen contactes amb Yasser Arafat (P.L.O.), i amb representants de la minoria política del Kurdistan. Així es va treballant un programa polític totalment crític davant la política de Homeini. Els principals punts són: llibertat política, autonomia per l'Iran, consells obrers, educació, igualtat social entre home i dona...

"MES QUE LO QUE TOTS ELS ESTUDIS COMPARATIUS I EXPLICACIONS AMB PROFUND SENTIT PODEN EXPRESSAR, TALS JURAMENTS SON PROVA SENSIBLE PER LA DEMOSTRACIO DEL PODER, DE LA AUTENTICITAT I SUPERIORITAT DE LA LUM.:. AQUESTS ASPECTES ENS CONDUEIXEN AL FET DE QUE EL MAL, L'OPRESSIO I L'EGOCENTRISME, ELS QUALS SON FORMES DE LA FOSCOR EN L'EXISTENCIA HUMANA, CAP VIGENCIA O DURACIO MANTENEN QUAN SON CONFRONTATS AMB EL BE I LA VERITAT". Taleghanis, "Comentari al Sure de l'albada".

Göttingen, 10-2-82

Mateu Gili

GORI MATEU

BENAUANCES

Benaurats seran tots els que facin possible l'arribada d'un món nou on el compartir i l'estimar siguin el nostre pa de cada dia.

Seran també benaurats els que, amb la seva vida, denunciïn la mentida, la injustícia i l'opressió, encara que això suposi sofrir una llarga terin-ga de sufriments.

La vida és un combat diari contra mil i un paranys i adversitats que ens assentgen constantment i que ens conviden a cercar els camins de la comoditat.

Es fa necessari lluitar. Però, les nostres armes mai no seran ni el poder, ni la guerra, ni la violència. Seran, més bé, l'amor, el diàleg, l'ora-ció, l'esperança activa i la col.labora-ció amistosa.

Les benaurances no tenen un sentit conformista i engolidor de noves revolu-cions. Són, sens dubte, l'encertat camí d'una nova societat, justa i soli-dària, formada per homes lliures que senten el gust de viure en pau.

Jesús proclamà: Felix l'home que té el seu cor i la seva vida en els valors de la veritat, l'amor, la justí-cia i la misericòrdia. I això, d'una manera incondicional i absoluta.

Ell fou l'home felix en la pobresa, en la marginació, en la humiliació, en la persecució, en la misericòrdia, en la fam i set de justícia, en el treball i en la lluita per la pau.

No és tan sols un joc fantasiós de paraules boniques, o una utopia de cap calent, o una total contradicció, o una curolla d'esperits enlairats.

Sabem molt bé que no és ho que els pobres quedin amb la seva necessi-tat, o els que ploren amb les seves llàgrimes, els atribulats amb el seu sofriment i els afamegats amb el seu estómac ben buit.

Cal treballar per una nova societat en la que ningú no hagi de sofrir el pas de la injustícia o de la marginació. És arribada l'hora de que tots els homes siguin germans i puguin fruir dels mateixos drets.

Mort i Resurrecció de Jesucrist

El que va néixer de la sement de David segons la carn, el que ha estat declarat Fill de Déu amb poder segons l'Esperit de Santedat des de la Resurrecció dels morts, Jesucrist nostre Senyor". Carta als Romans 1, 3-4.

Aquesta és una de les confessions de fe en Jesucrist més primitives de tot el Nou Testament. La fe en Jesús com el Crist, com el Fill de Déu, està en dependència absoluta de la Resurrecció i no existeix sense ella. Així l'experiència de la Resurrecció de Jesús és el fonament de la fe i de l'existència de les primeres comunitats de vida segons l'ensenyança i l'exemple vivent de Jesús. !!!Contra tota esperan-ça Déu l'ha ressuscitat, l'ha fet viure, nosaltres l'hem vist, el seu Pare no l'ha deixat en la foscor de la mort!!! (Mc. 16,9-14; Mt. 28, 9-10; Lc. 24,12-52; Jo. 20-21,1-23).

La resurrecció de Jesucrist és el pres-supòsit d'experiència humana de l'Evan-geli, i és la seva culminació dramàtica, el desenllaç de la vida pública de Jesús de Natzaret. Per la seva Resurrecció Jesús és el Crist evident, el Fill de Déu indiscutible. Però, ¿quina expe-riència humana i creient de la Resurrecció de Jesucrist podem tenir? ¿Quin sentit per a l'existència humana en el segle XX ens obri la Resurrecció?

Hem de començar afirmant que la Resurrecció no és un fet històric demos-trable amb cap mètode científic, com sí ho són la vida i la mort del Jesús de Natzaret històric; ni tampoc compren-sible des d'una perspectiva de les ciències de la naturalesa. La Resurrecció de Jesucrist és una afirmació feta des de l'existència humana i que a n'aquesta retorna, es dita per persones que pretenen esser escoltades i enteses per altres persones. Resurrecció de

Jesucrist és comunicació humana i no realitat natural i mesurable, però primàriament comunicació d'una realitat nova per a lo que sempre ha estat la persona. En l'afirmació de la Resurrecció el qui creu en Jesús es comunica a sí mateix en la seva Fe; ja que no té proves científiques, el creient es compromet del tot amb la realitat nova i es torna testimoni vivent, unitat indivisible de paraula i vida.

Volem retrobar el sentit polític originari de la Resurrecció de Jesucrist. Ell no viu segons la manera tradicionalment tenguinada per digna, ni mor feliçment en la vellesa com els sants. Jesús escolta el seu Pare i es decideix per l'amor. La seva crida està orientada des de l'amor i de cap a ell, un amor humà i per això polític, que sap destriar entre el bé i el mal, i que és anar fent el bé començant per els més necessitats, per els que clarament són les víctimes dels poderosos. Això el "poble de la terra", la classe social més baixa, sense accés cultural al coneixement de la llei oficial, condemnada per la seva ignorància de la llei pels qui estan a dalt, i explotada amb una aparença de moral i justícia. Jesús dóna esperança als pobres (Lc. 6,20-26), una esperança que també comença a esser la seva alliberació política i social. Això suposa una confrontació directa amb el poder establert, amb les estructures socials que no volen que l'amor creixi i que personifiquen el mal. Les classes socials més altes, com els alts sacerdots,

els fariseus, els intel·lectuals, juntament amb els invasors romans dicten la seva mort. La mort de Jesús és la més humiliant, ja que els jueus creien que tot el qui penja d'una fusta és perquè Déu l'ha abandonat; una mort que els romans tan sols donaven als esclaus i als terroristes contra l'imperi. La mort de Jesús no és natural, sinó una passió, un patir en l'amor per fer-lo present, gràcies al qual la vida amb forma d'esperança s'imposa sobre la mort més evident. A la Passió segueix la Resurrecció.

En mig d'aquesta desesperació, fracàs i mort humanes, els qui eren els amics de Jesús, els qui estaven amb Ell i l'estimaven s'atreuiren a afirmar la seva Resurrecció i reivindicació definitiva com a Salvador i enviat de Déu. La resurrecció posa en entredit el poder legal i sembla com si aquest quedàs ja per a sempre limitat a certs nivells de la vida dels que no es pot sortir; els poderosos res poden fer contra la Resurrecció, que esdevé el punt d'unió entre els milers de persones que miraran de viure segons Jesús fent comunitats de vida anomenades cristianes, i aixecant amb la presència i el testimoni de la seva vida un front de resistència al poder establert.

Crec que per a l'home actual la Resurrecció de Jesucrist com a experiència no és un punt de partida sinó d'arribada. La nostra vida es viscuda des d'una mentalitat racional i utilitarista, i per això compromesa amb els altres. L'experiència de la Resurrecció es fa al final d'un camí humanitzant, d'un procés de personificació individual que vol dir progressiu compromís amb els altres com a persones lliures, persones que demanen igualtat en tots els possibles sentits de la paraula.

Dir la resurrecció de Jesucrist ha d'esser al mateix temps viure segons ella, segons una nova realitat que es va fent evident en el nostre testimoni de compromís personal i humà, ja que, pot esser, la persona dugui amb ella valors que no poden esser suprimits de la vida, valors que no poden morir i sempre són retrobats com a novetat que il·lumina i dóna un sentit humanament positiu a la història.

- Aquestes setmanes passades, un estol d'al.lots de 10 i 11 anys han potejat "Es Figueral", amb més ganes que encert, amb més l.lusió que idees, amb més voluntat que estil.

- És lògic. Es tractava de seleccionar els integrants dels "benjamins" i "alevins" de la propera temporada. I els nirvis pogueren amb més de dos.

- Hi verem, per allà, En Pedro Rios, En Guillem Danús, En Pep Fuster... prenguent nota, donant ordres, canviant impressions.

- Segons aquests entrenadors, hi ha "matèria prima". Inclús mos digueren que alguns dels nins observats havia demostrat autèntica categoria.

- En Miquel Cassellas, el President, també hi va comparèixer. Presència que consideram del tot oportuna i que, d'alguna manera, ve a donar testimoni de la voluntat del Club de seguir treballant la cantera.

- I en Cassellas mos manifestava que, la propera temporada, i si hi ha un mínim de col.laboració per part dels pares, les seccions inferiors de l'Escolar s'ampliaran amb el ja mencionat equip de "benjamins" i amb un segon equip d'"alevins".

- Mol bé. Això està molt bé. De lo que es tracta és de que puguin jugar a futbol el màxim nombre d'al.lots possible.

- És lo que des de "Cap Vermell" hem vengut preconitzant sempre. És la política que, més prest o més tard, donarà els seus fruits.

- A noltros ningú mos treurà del cap que, a Capdepera, lo únic que ha fet falta ha estat tenir un parell d'anys més de paciència.

- Fins i tot en Mique Cassellas mos ho reconeixia. "La gent vol veure guanyar", mos comentava en Miquel. "I guanyar partits amb un equip format, exclussivament, per al.lots del poble, per ara és impossible". "Potser, d'aquí a un parell d'anys..."

- El perill de tot això és que els al.lots del poble se tudin en l'espera. El perill és que, si els aficionats no han pogut tenir un parell d'anys

més de paicència, tampoc la tenguin alguns jugadors locals molt aprofitables. El perill és que les seccions inferiors de l'Escolar es converteixin en un fí i no en un medi per accedir a la categoria superior.

- No volem fer derrotisme. Ara menys que mai. Amb la lligueta d'ascens que ja es toca amb la ma i un cert clima d'eufòria justificada, no és hora de refredar l'ambient.

- Endemés, moltes vegades tenim la impressió de remar contra corrent. I això cansa. Per bé que, com recordava Pina López Gay per la televisió, la utopia no sigui una finalitat a assolir sinó una companya de viatge al llarg de la nostra vida.

- En definitiva, l'Escolar serà lo que el poble de Capdepera vulgui que sigui. I noltros no podem ni volem fer res contra la voluntat d'aquest poble.

- Si de cas, aixecar la nostra veu, mantenir les nostres conviccions, proclamar la nostra utopia. I això, encara, amb totes les reserves del món. No resultàs que els equivocats fóssim noltros.

- En el fons, tot és tan relatiu que no val la pena d'enfadar-s'hi. Molt menys pel futbol.

- De fet, si el Mallorca puja a Primera Divisió, seran molts els clubs que s'hauran de replantejar la seva política. Clubs que creien haver trobada la pedra filosofal i que, de la nit al dia, veuran desmuntades les seves teories.

- Així que ja ho sabeu. Endavant Escolar! Després de tot, aquest és el millor club de futbol de Capdepera.